

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2009/3

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2009 - 3

Zaaknummer: 08/3235/GA Datum uitspraak: 27 maart 2009	Post	Niet aannemelijk dat bij het openen van geprivilegieerde post (in het bijzijn van klager) is voldaan aan alle daaraan gestelde vereisten, met name het noodzakelijkheidsvereiste. Beklag alsnog gegrond.	blz. 5
Zaaknummer: 08/3244/GA Datum uitspraak: 27 maart 2009	Bezoek; Ontvankelijkheid materieel	Het bij bezoek enkel tonen van voorwerpen hoeft niet in te houden dat het voorwerp fysiek van de ene op de andere persoon overgaat, hetgeen bij overhandigen, aannemen of gebruiken in beginsel wel het geval is. Beslissing van directeur om tonen van diploma en foto's niet toe te staan is daarom onredelijk en onbillijk. Beklag alsnog ontvankelijk en gegrond.	blz. 5
Zaaknummer: 08/2760/GA Datum uitspraak: 26 maart 2009	Ordemaatregel aanleiding; Disciplinaire straffen straftoemeting	Ordemaatregel gevolgd door disciplinaire straf. Pbw kent geen verbod tot cumulatie van straf en maatregel. Duur van ordemaatregel hoeft niet te worden afgetrokken van duur van straf. Gelet op de overtredingen straf niet onredelijk of onbillijk. Beroep van klager ongegrond.	blz. 6
Zaaknummer: 08/2311/GA Datum uitspraak: 5 maart 2009	Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten; Geestelijke verzorging; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel	Nu uitsluiting van kerkdienst is gevolgd na een ordeverstoring, moet deze beslissing worden gerekend tot bevoegdheid van directeur. Bij uitsluiting is niet gekozen voor ordemaatregel als bedoeld in artikel 23 Pbw. Beroep van klager gegrond. Tegemoetkoming € 50,=.	blz. 7
Zaaknummer: 08/3166/GA Datum uitspraak: 27 februari 2009	Bezoek; Telefoon; Post; Onderzoek aan lichaam en kleding; Onderzoek verblijfsruimte; Tegemoetkoming financieel	Directeur dient zelfstandig een afweging te maken alvorens hij beslist tot uitoefenen van toezichtmaatregelen. Enkele verwijzing naar plaatsing klager op GVM-lijst onvoldoende. Beroep formeel gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Tegemoetkoming € 50,=.	blz. 8
Zaaknummer: 09/0502/GB Datum uitspraak: 25 maart 2009	Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Afwijzing overplaatsing. Huidige inrichting voldoet volgens klager niet aan de eisen die je daaraan mag stellen. Beroepscommissie moet er, gelet op bestemmingsaanwijzing, vanuit gaan dat de faciliteiten en mogelijkheden worden geboden zoals die behoren te worden geboden. Schiet de directeur in dit opzicht te kort, dan kan klager klacht indienen bij beklagcommissie. Beroep ongegrond.	blz. 9
Zaaknummer: 08/2756/GB Datum uitspraak: 27 februari 2009	Motiveringsbeginsel; Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Onvoldoende gemotiveerd waarom ontvluchtelingen tijdens vorige detentie ook thans nog vrees voor een ontvluchting oplevert. Stelling klager mbt 'zachte ontvluchtelingen' onweersproken. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.	blz. 10
Zaaknummer: 08/3211/GB Datum uitspraak: 27 februari 2009	Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Gelet op de zeer summiere onderbouwing van het bezwaarschrift is ongegrondverklaring van het bezwaarschrift niet onredelijk of onbillijk. Beroep klager ongegrond. Klager lijkt thans over aanvaardbaar verlofadres te beschikken. De beroepscommissie gaat er vanuit dat klager in nieuw overplaatsingsverzoek kan worden ontvangen en de omstandigheden van het geval opnieuw zullen worden gewogen.	blz. 10

Zaaknummer: 08/2092/GM Datum uitspraak: 27 februari 2009	Medische verzorging behandeling; Urineonderzoek	Paar dagen na recidief-liesbreukoperatie is klager driemaal verplicht om terstond urine af te geven. Direct aangegeven bij medische dienst dat geforceerd plassen pijn deed, bloed bij urine. Inrichtingsarts pas weken later contact opgenomen met afdelingshoofd. Klager had beter begeleid moeten worden na operatie. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.	blz. 11
Zaaknummer: 09/0542/GV Datum uitspraak: 24 maart 2009	Verlof strafonderbreking	Afwijzing strafonderbreking. Levenslange gevangenisstraf. Terminale ziekte. Afwijzende beslissing Staatssecretaris onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing en geen tegemoetkoming.	blz. 12
Zaaknummer: 09/0614/GV Datum uitspraak: 20 maart 2009	Verlof strafonderbreking	Hoewel niet uitdrukkelijk genoemd moet uit toelichting worden geconcludeerd dat strafonderbreking mogelijk is voor dezelfde kring van relaties voor wie ook incidenteel verlof kan worden verleend. Door klager beoogde doel, zorg voor zijn 13-jarige broertje tijdelijk op zich te nemen, is echter onvoldoende aangetoond. Beroep ongegrond.	blz. 12
Zaaknummer: 09/0656/GV Datum uitspraak: 12 maart 2009	Verlof strafonderbreking	Afwijzing strafonderbreking. Begravenis tante in buitenland. De stelling dat klagers tante als moeder voor klager fungeerde van 3e t/m 21e levensjaar, is op zich onvoldoende om deze tante aan te merken als "ouder" als bedoeld in de Regeling. De tante behoort dus niet tot de in de Regeling genoemde familierelaties waarvoor strafonderbreking kan worden verleend. Beroep ongegrond.	blz. 13
Zaaknummer: 08/3318/TA Datum uitspraak: 6 april 2009	Bewegingsvrijheid afdelingsarrest; Urineonderzoek	Afdelingsarrest wegens weigeren steekproefsgewijze urinecontrole onredelijk en onbillijk. Viermaal controle in 12 dagen tijd in dit geval en gelet op omstandigheden disproportioneel. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 15,=.	blz. 13
Zaaknummer: 08/2649/TA Datum uitspraak: 26 februari 2009	Vervoer; Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel	Nu niet kan worden nagegaan wanneer klaagster haar klachtbrief bij de sociotherapie heeft aangeboden is termijnoverschrijding verschoonbaar. Aangezien de opdracht tot transport naar een zitting van de beroepscommissie door de Raad rechtsreeks aan DV&O is gegeven geen sprake van een beklagwaardige beslissing. Klaagster niet-ontvankelijk in beklag.	blz. 14
Zaaknummer: 08/2176/TR Datum uitspraak: 8 april 2009	Verlof proefverlof; Ministeriele machtiging; Ontvankelijkheid materieel	Niet verlenen van nieuwe machtiging transmuraal verlof niet vatbaar voor beroep. Van rechtswege vervallen van eerdere machtiging is niet gelijk te stellen met intrekking van machtiging. Niet verlengen van bestaande machtiging houdt geen beperking in van een wettelijk recht. Het ontbreken van een beroepsmogelijkheid klemt in een geval als deze, maar beroepscommissie is niet bevoegd om in deze gevallen mogelijkheid van beroep open te stellen. Klaagster niet-ontvankelijk.	blz. 15
Zaaknummer: 08/2364/JA Datum uitspraak: 18 maart 2009	Schade; Vermissing; Tegemoetkoming financieel	Inrichting aansprakelijk voor ingenomen voorwerpen van klager. Als hoogte van schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden kan deze meewegen bij vaststelling van tegemoetkoming. Na toewijzing verzoek om schadevergoeding, kan geen verzoek om schadevergoeding meer worden gedaan aan de directeur. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 86,95.	blz. 16

<p>Zaaknummer: 08/3306/JA</p> <p>Datum uitspraak: 12 maart 2009</p>	<p>Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten; Hoorplicht; Mededelingsplicht</p>	<p>Doseerprogramma kan niet uit veiligheidsoverwegingen aan hele groep worden opgelegd. Wel ordemaatregel, die voor 15 uur door groepsleider en daarna door directeur kan worden opgelegd. Hoor- en mededelingsplicht. Beklag in beroep gegrond voor zover maatregel langer dan 15 uur heeft geduurd. Tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 17</p>
---	---	--	----------------

Zaaknummer:

08/3235/GA

Datum uitspraak:

27 maart 2009

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrecht bij het huis van bewaring (h.v.b.) (voorheen h.v.b./ISD Nieuw Vosseveld) te Vught

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Pbw art. 37; Regeling geprivilegieerde post gedetineerden art. 3

Samenvatting:

Niet aannemelijk dat bij het openen van geprivilegieerde post (in het bijzijn van klager) is voldaan aan alle daaraan gestelde vereisten, met name het noodzakelijkheidsvereiste. Beklag alsnog gegrond.

Rechtsoverwegingen:

Als vaststaand kan worden aangenomen dat op 9 september 2008 het inrichtingspersoneel in het bijzijn van klager een poststuk, afkomstig van zijn raadsman, heeft geopend. Voorts kan als vaststaand worden aangenomen dat het betreffende poststuk was verzonden overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, eerste lid, van de Regeling.

De vraag die moet worden beantwoord is of voldaan is aan de wettelijke bepalingen met betrekking tot het controleren en uitreiken van geprivilegieerde post.

Op grond van het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van de Regeling, is de directeur bevoegd om, indien hij dit noodzakelijk acht met het oog op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen, dat poststuk te openen in het bijzijn van de gedetineerde. Bij het opstellen van de Regeling zijn (volgens de toelichting daarop) de uitgangspunten geweest:

- dat geen toezicht wordt uitgeoefend op de inhoud van geprivilegieerde post;
- dat vastgesteld moet kunnen worden wie de afzender is;
- dat de bevoegdheid van de inrichting de post te controleren niet gegrond behoeft te zijn op een

vermoeden dat de envelop bijgesloten voorwerpen bevat;
- dat de inrichting de bevoegdheid heeft om steekproefsgewijs te controleren.

Uit het voorgaande komt naar voren dat de directeur de bevoegdheid heeft om zogenaamde geprivilegieerde post bij binnenkomst in aanwezigheid van de gedetineerde te controleren op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen indien hij dit noodzakelijk acht dan wel steekproefsgewijs. De directeur heeft er mee volstaan ten overstaan van de beklagcommissie te verklaren dat het personeel overeenkomstig artikel 3, tweede lid, van de Regeling heeft gehandeld en dat standpunt ondanks het zijdens klager gevoerde verweer niet nader toegelicht. Al het vorenstaande brengt mee dat, anders dan de directeur stelt, niet aannemelijk is geworden dat aan alle vereisten, met name het noodzakelijkheidsvereiste, van de Regeling is voldaan. Dit leidt tot na te melden beslissing. Voor toekenning van een tegemoetkoming worden geen termen aanwezig geacht.

Zaaknummer:

08/3244/GA

Datum uitspraak:

27 maart 2009

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de gevangenis Alphen aan den Rijn

Trefwoorden:

Bezoek
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 38; Huisregels locatie Alphen a/d Rijn: onderdeel 3.8.1

Samenvatting:

Het bij bezoek enkel tonen van voorwerpen hoeft niet in te houden dat het voorwerp fysiek van de ene op de andere persoon overgaat, hetgeen bij overhandigen, aannemen of gebruiken in beginsel wel het geval is. Beslissing van directeur om tonen van diploma en foto's niet toe te staan is daarom

onredelijk en onbillijk. Beklag alsnog ontvankelijk en gegrond.

Rechtsoverwegingen:

In de huisregels van de gevangenis Alphen aan den Rijn staat in onderdeel 3.8 (onder meer en voor zover hier van belang) vermeld:

“3.8.1. Persoonlijk bezoek

(...)

Tijdens het bezoek gelden de volgende regels:

* (...)

* er mag niets aan of door de bezoekers worden overhandigd.

(...)

Het is verboden om door uw bezoek meegebrachte artikelen aan te nemen of te gebruiken. Indien het toezichthoudend personeel constateert dat dit toch gebeurt, heeft het personeel de opdracht het bezoek te beëindigen. Er zal dan rapport worden opgemaakt. (...)

Deze bepalingen houden een voor alle in de inrichting verblijvende gedetineerden geldende algemene regel in. Tegen een dergelijke regel staat in beginsel geen beklag open.

In dit geval is evenwel aannemelijk dat ten aanzien van klager toepassing is gegeven aan het bepaalde in hiervoor genoemd onderdeel 3.8. Een dergelijke toepassing levert een voor beklag vatbare beslissing - als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw, op. Gelet daarop kan de uitspraak van de beklagcommissie niet in stand blijven en dient klager alsnog ontvankelijk te worden verklaard in zijn beklag.

Als onweersproken kan worden vastgesteld dat klagers dochter op 30 september 2008 tijdens het bezoeken aan klager een door haar behaald diploma heeft willen tonen en dat klager toen aan zijn dochter foto's heeft willen tonen van de zogenaamde vader-kinddag en dat dit tonen toen door de dienstdoende p.i.w.-ers is verboden. De vraag die thans beantwoord moet worden, is of het tonen valt onder de verboden handelingen als genoemd in onderdeel 3.8 van de huisregels, te weten “overhandigen, aannemen of gebruiken”. Naar het oordeel van de beroepscommissie is dat niet het geval. Voor het enkele tonen behoeft immers het betreffende voorwerp niet fysiek van de ene naar de andere persoon over te gaan, hetgeen bij overhandigen, aannemen of gebruiken in beginsel wel het geval zal zijn. Voor zover de beklagcommissie heeft overwogen dat klager aan de directeur om toestemming had kunnen vragen voor het maken van een uitzondering op het bepaalde in de huisregels, geldt dat die eis in een geval als het onderhavige te zwaar is.

Het vorenstaande in onderling verband en samenhang bezien maakt dat de bestreden beslissing van de directeur, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en onbillijk moet worden geacht. Het beklag zal daarom alsnog gegrond worden verklaard.

Naar het oordeel van de beroepscommissie zijn de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing nog ongedaan te maken, zodat er geen termen aanwezig zijn voor het vaststellen van een financiële tegemoetkoming.

Zaaknummer:

08/2760/GA

Datum uitspraak:

26 maart 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Lamens, mr. J.
Woensel, mr. A.M. van
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de locatie
Bankenbosch te Veenhuizen

Trefwoorden:

Ordemaatregel aanleiding;
Disciplinaire straffen straftoemeting

Artikelen:

Pbw art. 23, 24, 50

Samenvatting:

Ordemaatregel gevolgd door
disciplinaire straf. Pbw kent geen verbod
tot cumulatie van straf en maatregel.
Duur van ordemaatregel hoeft niet te
worden afgetrokken van duur van straf.
Gelet op de overtredingen straf niet
onredelijk of onbillijk. Beroep van klager
ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Voor zover het beklag gericht is tegen het voorstel tot overplaatsing kan klager niet in zijn beklag worden ontvangen, nu geen sprake is van een beslissing als bedoeld in artikel 60 van de Pbw. Hoewel de beroepscommissie met klager van oordeel is dat de beklagcommissie gehouden was tot enige beslissing op dit beklag, zal de beroepscommissie met instemming van klager volstaan met bovenstaande vaststelling. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting volgt dat klager tijdens een regimesgebonden verlof is aangehouden door de politie. De politie heeft de inrichting hierover telefonisch geïnformeerd. Aan klager is een ordemaatregel van plaatsing in een afzonderingscel opgelegd. Vervolgens heeft de politie schriftelijke informatie verschaft aan de directeur over het incident. Daarop heeft de directeur beslist dat de noodzaak

van een verdere voortdoring van de ordemaatregel niet langer bestond, waarop deze is opgeheven. Naar het oordeel van de beroepscommissie is het optreden van de directie in het kader van de oplegging en tenuitvoerlegging van de ordemaatregel niet onredelijk of onbillijk. Op grond van de schriftelijke informatie van de politie is vast komen te staan dat klager alcoholhoudende drank heeft genuttigd en geen verlof- en geen identiteitskaart bij zich had. Tegen klager is bovendien proces-verbaal opgemaakt ter zake van wildplassen. Gelet daarop kon de directeur tot het oordeel komen dat er sprake was van strafwaardig gedrag als bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de Pbw.

De Pbw bevat geen verbod tot cumulatie van een straf en maatregel. Door in aansluiting op een ordemaatregel een (maximale) disciplinaire straf op te leggen is derhalve niet gehandeld in strijd met de wet. De ordemaatregel dient in het onderhavige geval mede een onderzoeksbelang en heeft een min of meer voorlopig karakter. Het is dan ook juist dat de directeur de ordemaatregel van zeven dagen eerder heeft beëindigd, omdat er geen reden meer was voor (nader) onderzoek. Bij de oplegging van een disciplinaire straf in aansluiting op een ordemaatregel (mede) in het belang van een onderzoek naar de vraag of er mogelijk gronden zijn voor oplegging van een straf, kent de Pbw niet een regeling die voorschrijft dat de tijd die in het kader van de ordemaatregel is ten uitvoer gelegd moet worden afgetrokken van de duur van de disciplinaire straf. Anders dan de beklagcommissie meent bestaat er dus geen verplichting om de duur van de ordemaatregel als een soort voorarrest van de duur van de straf af te trekken.

Het voorgaande sluit niet uit dat in een concreet geval de duur van de afzondering in het kader van een disciplinaire straf mede in het licht van een voorgaande afzonderingsmaatregel disproportioneel is en de strafoplegging bij afweging van alle in aanmerking komende belangen niet redelijk en billijk is. Gelet op de samenloop van de verschillende overtredingen (wildplassen, geen verlof pas, geen identiteitsbewijs, gebruik van alcoholhoudende drank) acht de beroepscommissie de grenzen van de redelijkheid en billijkheid bij de sanctionering in het onderhavige geval nog niet overschreden. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/2311/GA

Datum uitspraak:

5 maart 2009

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Heijs, mr. H.
Kokee, R. (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de gevangenis
Lelystad

Trefwoorden:

Ordemaatregel uitsluiting deelname
activiteiten; Geestelijke verzorging;
Ontvankelijkheid materieel;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 41 lid 3; Pbw art. 23

Samenvatting:

Nu uitsluiting van kerkdienst is gevolgd na een ordeverstoring, moet deze beslissing worden gerekend tot bevoegdheid van directeur. Bij uitsluiting is niet gekozen voor ordemaatregel als bedoeld in artikel 23 Pbw. Beroep van klager gegrond. Tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich voldoende voorgelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek van de directeur om de behandeling van het beroep aan te houden af.

Voorop staat dat voor gedetineerden het recht op geestelijke verzorging van grote betekenis kan zijn. De directeur is gehouden binnen de inrichting geestelijke verzorging te organiseren en de nadere invulling van die geestelijke verzorging over te laten aan de geestelijk verzorgers. Anders gezegd, de verantwoordelijkheid van de directeur voor de geestelijke verzorging ziet wel op de organisatie van de geestelijke verzorging, maar niet op de inhoud daarvan. In zoverre vertoont de positionering van de geestelijke verzorging in de inrichting grote overeenkomst met die van bijvoorbeeld de medische verzorging. Dit komt tot uitdrukking in de memorie van toelichting bij de Pbw (Tweede Kamer 1994-1995, 24 263, nr. 3, p. 21): “ (...) De directeur is bevoegd — in het kader van de aan hem toebedeelde taken — aan in de inrichtingen werkzame ambtenaren en medewerkers opdrachten en aanwijzingen te geven. Ten aanzien van bepaalde personeelsleden dient hierop een beperking te worden aangebracht. Functionarissen met een eigen discipline, zoals de arts, geestelijk verzorger, maatschappelijk werker en psycholoog, staan wat betreft de inhoud van hun functie niet onder het gezag van de directeur (...)”.

Een penitentiair inrichtingswerker heeft klager op zondagochtend 30 maart 2008 mondeling meegedeeld dat hij niet op de kerklijst stond. Klager heeft hieruit begrepen — en van de kant van de directie is dit niet weersproken — dat klager gedurende het verdere verblijf in de inrichting niet meer mag deelnemen aan de kerkdienst. Bij de stukken bevindt zich niet een schriftelijke mededeling van een met redenen omklede beslissing tot uitsluiting van klager van de kerkdienst en evenmin is er een verslag opgemaakt van het gedrag dat kennelijk redengevend is geweest voor de uitsluiting.

Uit de inlichtingen van de directeur aan de commissie van toezicht van 8 mei 2008 komt naar voren dat klager van de kerkdienst is uitgesloten in verband met zijn gedrag: “Hij was, zowel voor de voorgangers als voor medegedetineerden, storend aanwezig door onder andere tijdens de kerkdienst onophoudelijk te kletsen met zijn buurman en wekelijks pas na herhaalde verzoeken van de voorgangers zijn pet af te zetten. Daarnaast hebben de voorgangers [...] (klager, RSJ) herhaaldelijk gewaarschuwd om geen kaarsen uit de kaarsenbak mee te nemen naar de cel. Ondanks deze herhaalde waarschuwingen bleef betrokkenen kaarsen meenemen. Dit is absoluut niet toegestaan. Op grond van bovenstaande gedragingen hebben de geestelijk verzorgers besloten [hem] van de kerklijst af te voeren.”

Ordeverstoring gedrag heeft hier dus de reden gevormd voor de uitsluiting van de kerkdienst. Nu klager van mening is dat er op zijn gedrag weinig viel aan te merken, vormt het ontbreken van een verslag van de ordeverstoring gedragingen een belemmering bij de vaststelling of er inderdaad sprake is geweest van ordeverstoring. Het opmaken van een verslag vindt als regel kort na het gedrag plaats door een medewerker die getuige van het gedrag is geweest en het opmaken van het verslag vindt plaats onder het verband van een eed of belofte. Daarom wordt in de praktijk aan de inhoud van een verslag een niet onbelangrijke bewijsbetekenis toegekend. Mede in het licht van mogelijke vergaande consequenties (vooralsnog voor onbepaalde tijd uitsluiting van de kerkdienst) is het in een geval als het onderhavige op zijn minst wenselijk dat een verslag wordt opgemaakt door een medewerker.

Voor de verdere beoordeling is in het bijzonder artikel 41, derde lid, aanhef en onder c van de Pbw van belang. Hierin is het volgende bepaald: “De directeur stelt de gedetineerde in de gelegenheid op de in de huisregels vastgestelde tijden en plaatsen in de inrichting te houden godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten van zijn keuze bij te wonen. Artikel 23 is van overeenkomstige toepassing.” Deze bepaling schrijft allereerst de directeur imperatief voor gedetineerden in de gelegenheid te stellen de kerkdienst bij te wonen. Verder

wordt hier een grondslag gegeven voor een uitzondering op die verplichting en wel door verwijzing naar artikel 23 van de Pbw in de vorm van een door de directeur te nemen ordemaatregel. Hier komt in de regelgeving tot uitdrukking dat de organisatorische verantwoordelijkheid voor de godsdienstuitoefening bij de directeur ligt. Een uitsluiting van de kerkdienst is mogelijk in de vorm van een ordemaatregel. Een dergelijke maatregel is bijvoorbeeld voor wat betreft grondslag en duur nader genormeerd in artikel 23 van de Pbw.

Anders dan de directeur stelt, valt niet in te zien waarom de beslissing klager uit te sluiten van de kerkdienst betrekking heeft op de inhoud van de kerkdienst die tot de verantwoordelijkheid van de geestelijk verzorger behoort. Evenmin is van betekenis of geestelijke verzorging moet worden aangemerkt als zorg of als activiteit. De slotsom is dat nu de uitsluiting van de kerkdienst wegens ordeverstoring tot de bevoegdheid van de directeur moet worden gerekend klager ontvankelijk is in zijn beklag. Nu bij die uitsluiting, die louter gebaseerd is op ordeverstoring gedrag van klager, niet gekozen is voor een ordemaatregel als bedoeld in artikel 23 van de Pbw is gehandeld in strijd met de wet. Het beklag zal daarom gegrond worden verklaard. Voor het door klager ondervonden ongemak zal de beroepscommissie een tegemoetkoming aan klager toekennen. Zij stelt deze vast op € 50,=.

Zaaknummer:
08/3166/GA

Datum uitspraak:
27 februari 2009

Beroepscommissie:
Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Heijs, mr. H.
Kokee, R. (secr.)

Beklagcommissie
beklagcommissie bij de gevangenis De Marwei te Leeuwarden

Trefwoorden:
Bezoek; Telefoon; Post; Onderzoek aan lichaam en kleding; Onderzoek verblijfsruimte; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:
Circulaire dd 31 januari 2008
(5522999/07/DJI) terzake beleid

gedetineerden met een vlucht-
/maatschappelijk risico; Pbw art. 60

Samenvatting:

Directeur dient zelfstandig een afweging te maken alvorens hij beslist tot uitvoeren van toezichtmaatregelen. Enkele verwijzing naar plaatsing klager op GVM-lijst onvoldoende. Beroep formeel gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

In de circulaire van 31 januari 2008 (5522999/07/DJI) heeft de Staatssecretaris haar beleid kenbaar gemaakt ten aanzien van gedetineerden met een vlucht-/maatschappelijk risico. Dit beleid houdt in dat voor gedetineerden die voorkomen op de 'Lijst gedetineerden met een vlucht-/maatschappelijk risico (lijst GVM)' bepaalde (aanvullende) beveiligings- en toezichtmaatregelen nodig zijn. De beslissing tot plaatsing op de GVM-lijst wordt genomen door het (landelijk) Operationeel Overleg (OO).

In onderhavig beroep wordt klager onderworpen aan toezichtsmaatregelen ten aanzien van de post, het bezoek en het telefoneren. Verder wordt klager onderworpen aan celinspecties en onderzoeken aan de kleding en het lichaam (fouillering en visitatie). De beroepscommissie stelt vast dat genoemde toezichtsmaatregelen vallen onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de directeur. Ook de vermelde circulaire kan en moet zo worden gelezen dat de directeur uiteindelijk op grond van de aan hem door de wet toegekende bevoegdheden beslist. Het beroep van de raadvrouw op onverbindendheid van de circulaire treft hiermee geen doel. Alvorens de directeur besluit tot voornoemde toezichtsmaatregelen dient hij zelfstandig enige afweging te maken. Een enkele verwijzing naar de beslissing van het OO om klager op de GVM-lijst te plaatsen, is onvoldoende. Ter zitting van de beroepscommissie is gebleken dat de directeur niet over meer informatie beschikt dan het feit dat klager op de GVM-lijst is geplaatst. De directeur heeft ook niet om meer informatie verzocht. Hiervan uitgaande is de beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen. Het beroep dient derhalve om formele redenen gegrond te worden verklaard. Het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard en de directeur zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen. De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager en stelt deze vast op € 50,=.

Zaaknummer:
09/0502/GB

Datum uitspraak:
25 maart 2009

Beroepscommissie:
Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fiselier, dr. J.P.S.
Plooi, mr. P.N.E. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:
Pbw art. 18

Samenvatting:

Afwijzing overplaatsing. Huidige inrichting voldoet volgens klager niet aan de eisen die je daaraan mag stellen. Beroepscommissie moet er, gelet op bestemmingsaanwijzing, vanuit gaan dat de faciliteiten en mogelijkheden worden geboden zoals die behoren te worden geboden. Schiet de directeur in dit opzicht te kort, dan kan klager klacht indienen bij beklagcommissie. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Blijkens een bestemmingswijziging van 22 oktober 2008 zijn delen van h.v.b. Arnhem met terugwerkende kracht tot 1 oktober 2008 aangewezen als gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. In zijn beroepschrift heeft klager wat "de sociaal belangrijke ondersteunende faciliteiten" betreft die hij mist alleen de bezoekmogelijkheden expliciet benoemd, zonder daarbij precies aan te geven wat er dan niet goed zou zijn. In de inlichtingen van de inrichting wordt niet alleen dit punt concreter benoemd, maar worden ook andere punten concreet benoemd, namelijk: a) in Arnhem is het bezoekuur op maandagmorgen van 08.00 uur tot 09.00 uur, als gevolg waarvan zijn schoolgaande kinderen niet meer op bezoek kunnen komen, b) in Arnhem krijgt hij geen bezoek zonder toezicht, c) in Arnhem is geen kookgelegenheid en d) in Arnhem kan hij slechts twee keer per week sporten gedurende telkens 45 minuten.

4.3. De beroepscommissie moet er, gelet op de bestemmingsaanwijzing van 22 oktober 2008, vanuit gaan dat in de gevangenis in Arnhem de faciliteiten en mogelijkheden worden geboden, zoals die behoren te worden geboden in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau. Mocht klager van oordeel zijn dat de directeur van de inrichting (op onderdelen) te kort schiet, kan hij daarover een klacht indienen bij de aan de inrichting verbonden beklagcommissie.

4.4. Tegen de achtergrond van het vorenstaande komt de beroepscommissie tot het oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. Hetgeen klager over ontoreikende faciliteiten heeft aangevoerd, is onvoldoende zwaarwegend om tot een ander oordeel te komen. Het beroep zal dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/2756/GB

Datum uitspraak:

27 februari 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Fiselier, dr. J.P.S.
Fleers, dr. G.J.
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Motiveringsbeginsel;
Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Onvoldoende gemotiveerd waarom ontvluchtelingen tijdens vorige detentie ook thans nog vrees voor een ontvluchting oplevert. Stelling klager mbt 'zachte ontvluchtelingen' onweersproken. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis De Geerhorst is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. In het selectieadvies van 19 augustus 2008 van de directeur van het h.v.b. Roermond wordt geadviseerd klager te selecteren voor een normaal beveiligde inrichting. De selectiefunctionaris heeft daarop in zijn beslissing van 1 september 2008 klager geselecteerd voor de gevangenis De Geerhorst en daarbij tevens aangegeven dat klager geen geschikte kandidaat is voor plaatsing in een b.b.i. gelet op de ontvluchtelingen en dat hij niet kan worden geplaatst in de p.i. Roermond gelet op de lengte van de wachtlijst. In zijn bezwaarschrift van 1 september 2008 stelt klager onder meer dat hij wil worden geplaatst in de 'poi' te Overloon, thans genoemd de z.b.b.i. Maashegge te Overloon. In zijn beslissing op het bezwaarschrift van 14 oktober 2008 gaat de selectiefunctionaris hier vanuit en stelt dat klager niet in aanmerking komt voor een z.b.b.i. In zijn beroepschrift stelt klager vervolgens dat hij nimmer heeft verzocht om plaatsing in een z.b.b.i. maar in een b.b.i. wil worden geplaatst. De bezwaren van klager richten zich — kort gezegd - tegen de onvolkomen motivering van de bestreden beslissing.

De beroepscommissie is van oordeel dat aan de bestreden beslissing een motiveringsgebrek kleeft. Een ontvluchting vormt gelet op artikel 3 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden, een contra-indicatie voor plaatsing van een gedetineerde in b.b.i. Door de selectiefunctionaris is echter onvoldoende gemotiveerd waarom de gestelde ontvluchtelingen tijdens klagers vorige detentie, ook thans nog vrees voor een ontvluchting opleveren. De selectiefunctionaris laat klagers stelling dat het om 'zachte ontvluchtelingen' gaat onweersproken. Het beroep is derhalve gegrond en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

08/3211/GB

Datum uitspraak:

27 februari 2009

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.

Fiselier, dr. J.P.S.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Gelet op de zeer summie onderbouwing van het bezwaarschrift is ongegrondverklaring van het bezwaarschrift niet onredelijk of onbillijk. Beroep klager ongegrond. Klager lijkt thans over aanvaardbaar verlofadres te beschikken. De beroepscommissie gaat er vanuit dat klager in nieuw overplaatsingsverzoek kan worden ontvangen en de omstandigheden van het geval opnieuw zullen worden gewogen.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis Lelystad is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die onherroepelijk is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. De selectiefunctionaris heeft klager niet geselecteerd voor plaatsing in een inrichting met regimaire vrijheden. Het bezwaar tegen die beslissing is afgewezen omdat de directeur van de gevangenis Lelystad, het OM en de reclassering negatief hebben geadviseerd ten aanzien van een dergelijke overplaatsing. De selectiefunctionaris heeft die adviezen overgenomen en aangegeven dat klager niet in aanmerking komt voor detentiefasering enerzijds omdat er vanuit wordt gegaan dat het door klager opgegeven verlofadres niet aan de eisen voldoet en anderzijds gelet op de ernst van het door klager gepleegde delict en de bestaande vrees dat er ten opzichte van klager represailles zullen worden genomen op het moment dat hij buiten de inrichting verblijft. Klager heeft in het bezwaarschrift zijn bezwaren tegen die adviezen heel summier naar voren gebracht. In beroep heeft hij die bezwaren nader feitelijk onderbouwd. De selectiefunctionaris heeft bij gelegenheid van de behandeling van het beroepschrift naar voren gebracht dat hij de adviezen van de reclassering en de directeur heeft gevolgd en dat tegen de inhoud daarvan in het kader van bezwaar en beroep tegen de selectiebeslissing niet kan worden geklaagd. Weliswaar is de opvatting van de

selectiefunctionaris over het klagen over de inhoud van de rapportages onjuist, maar gelet op de zeer summie onderbouwing door klager van zijn bezwaarschrift, heeft de selectiefunctionaris gelet op de inhoud van de uitgebrachte adviezen ten tijde van zijn beslissing bij afweging van alle belangen en omstandigheden in redelijkheid tot zijn beslissing kunnen komen, zodat het beroep ongegrond moet worden verklaard. Klager lijkt thans te beschikken over een aanvaardbaar verlofadres. Daarom gaat de beroepscommissie ervan uit dat klager ontvangen kan worden in een nieuw verzoek naar aanleiding waarvan de belangen en omstandigheden van het geval opnieuw zullen worden gewogen.

Zaaknummer:

08/2092/GM

Datum uitspraak:

27 februari 2009

Beroepscommissie:

Vries, mr. I.E. de
Boer, J.G.J. de
Kleipool, L.E.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Urineonderzoek

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Paar dagen na recidief-liesbreukoperatie is klager driemaal verplicht om terstond urine af te geven. Direct aangegeven bij medische dienst dat geforceerd plassen pijn deed, bloed bij urine. Inrichtingsarts pas weken later contact opgenomen met afdelingshoofd. Klager had beter begeleid moeten worden na operatie. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken, waaronder het medisch dossier, en de behandeling ter zitting is gebleken dat klager op 30 mei 2008 geopereerd is aan een recidief-liesbreuk, waarbij een matje is aangebracht. Kort na de operatie op respectievelijk 3, 6 en 10 juni 2008 is klager een urinecontrole aangezegd en werd hij verplicht, zoals vereist bij een reguliere urinecontrole, om terstond urine afgeven. Klager heeft dadelijk bij de medische dienst aangegeven dat het geforceerde plassen pijn deed aan zijn wond en dat er tot tweemaal toe bloed bij zijn

urine zat. Nu de inrichtingsarts pas op 4 juli 2008 terzake contact heeft opgenomen met klagers afdelingshoofd is de beroepscommissie van oordeel dat klager medisch beter begeleid had dienen te worden na zijn operatie en dat het handelen van of namens de inrichtingsarts in strijd is met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en aan klager wordt een tegemoetkoming van € 50,= toegekend.

Zaaknummer:
09/0542/GV

Datum uitspraak:
24 maart 2009

Beroepscommissie:
Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:
Verlof strafonderbreking

Artikelen:
Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 34

Samenvatting:
Afwijzing strafonderbreking.
Levenslange gevangenisstraf. Terminale
ziekte. Afwijzende beslissing
Staatssecretaris onvoldoende
gemotiveerd. Beroep gegrond, opdracht
nieuwe beslissing en geen
tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:
Klager ondergaat een levenslange gevangenisstraf.

Op grond van artikel 34 van de regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (d.d. 24 december 1998, nr. 733726/98/DJI (hierna: de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof.

De beroepscommissie is van oordeel dat deze zaak wordt gekenmerkt door teveel onzekere factoren. Niet is gebleken dat de Staatssecretaris deze nader heeft onderzocht, dan wel de relevante factoren waarover wel duidelijkheid bestaat, heeft meegewogen in haar besluitvorming. De beslissing is in zoverre onvoldoende gemotiveerd. De bedoelde factoren betreffen:

- het gegeven dat klager via een WOTS-procedure in het Nederlandse justitieel stelsel is opgenomen in relatie tot de ongewenstverklaring, waartegen nog een procedure aanhangig is;
- de niet nader door de Staatssecretaris onderbouwde stelling dat klager na eventuele beëindiging of onderbreking van de gevangenisstraf, in vreemdelingenbewaring zal worden genomen;
- het advies van de Medisch Adviseur van het ministerie van Justitie van 27 januari 2009 om aan klager de maximale strafonderbreking te verlenen;
- de medische verklaring van de behandelende artsen van 8 januari 2009 dat klager vanwege een ernstige ziekte een levensverwachting heeft van minder dan een jaar;
- het gegeven dat de strafonderbreking maximaal drie maanden kan duren;
- het gegeven dat bij gebleken detentie-ongeschiktheid klager uit detentie moet worden ontslagen.

Gelet op het vorenstaande heeft de Staatssecretaris in redelijkheid en billijkheid niet tot afwijzing van het verzoek kunnen beslissen. Het beroep is derhalve gegrond. De Staatssecretaris zal worden opgedragen binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak, een nieuwe beslissing te nemen, waarin uitdrukkelijk rekening wordt gehouden met bovenvermelde factoren. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:
09/0614/GV

Datum uitspraak:
20 maart 2009

Beroepscommissie:
Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Lispet, mr. I. (secre.)

Trefwoorden:
Verlof strafonderbreking

Artikelen:
Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 34, 36

Samenvatting:
Hoewel niet uitdrukkelijk genoemd moet uit toelichting worden geconcludeerd dat strafonderbreking mogelijk is voor dezelfde kring van relaties voor wie ook incidenteel verlof kan worden verleend.

Door klager beoogde doel, zorg voor zijn 13-jarige broertje tijdelijk op zich te nemen, is echter onvoldoende aangetoond. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van 12 jaar met aftrek, wegens moord. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 6 november 2009. Aansluitend dient hij eventueel een subsidiaire hechtenis van vier dagen en drie dagen gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften te ondergaan.

Krachtens artikel 34 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling), kan strafonderbreking worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlop. In de artikelen 36 tot en met 38 van de Regeling staan de situaties beschreven waarbij strafonderbreking verleend kan worden. Hoewel onder de daarin omschreven relaties de broer niet uitdrukkelijk wordt genoemd, moet uit de toelichting op deze artikelen worden geconcludeerd dat strafonderbreking mogelijk is voor dezelfde kring van relaties voor wie onder dringende omstandigheden ook incidenteel verlop kan worden verleend. Het door klager beoogde doel, de zorg voor zijn 13-jarige broertje tijdelijk op zich te nemen gedurende de herstelperiode van hun vader, is echter onvoldoende aangetoond. Derhalve kan de beslissing van de Staatssecretaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

Zaaknummer:

09/0656/GV

Datum uitspraak:

12 maart 2009

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Verlop strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 5 en 24

Samenvatting:

Afwijzing strafonderbreking. Begravenis tante in buitenland. De stelling dat klagers tante als moeder voor klager fungeerde van 3e t/m 21e levensjaar, is op zich onvoldoende om deze tante aan te merken als "ouder" als bedoeld in de Regeling. De tante behoort dus niet tot de in de Regeling genoemde familierelaties waarvoor strafonderbreking kan worden verleend. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat de tenuitvoerlegging van een eerder voorwaardelijk opgelegde gevangenisstraf van zes maanden, wegens opzettelijk handelen in strijd met een in de Opiumwet gegeven verbod. De einddatum van klagers detentie is 3 april 2009.

Op grond van artikel 36 juncto artikel 24 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (d.d. 24 december 1998, nr. 733726/98/DJI) (hierna de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend voor een bezoek in verband met het overlijden van een kind, ouder, broer, zuster, grootouder of schoonouder van de gedetineerde. Artikel 5, eerste lid, van de Regeling bepaalt dat de Staatssecretaris in bijzondere omstandigheden kan toestaan dat de gedetineerde aan wie strafonderbreking is verleend in het buitenland verblijft.

De beroepscommissie overweegt dat een tante van klager niet behoort tot de in de Regeling genoemde familierelaties terzake waarvan strafonderbreking kan worden verleend. De stelling dat klagers tante als moeder voor klager fungeerde en dat hij bij haar vanaf zijn 3e tot en met 21e levensjaar heeft gewoond, is op zich onvoldoende om deze tante op één lijn te plaatsen met de "ouder" als bedoeld in voornoemde Regeling. Hiervoor ontbreken ook verklaringen van overheidsinstanties die het optreden van de tante als "pleegmoeder" bevestigen. Dit doet niet af aan de beleving van klager omtrent de band met zijn tante. Gelet hierop kan de afwijzing door de Staatssecretaris van klagers verzoek tot het tijdelijk verlaten van de inrichting, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/3318/TA

Datum uitspraak:

6 april 2009

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Koenraadt, dr. F.
Kokee, R. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij FPC De Kijvelanden
te Poortugaal

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid afdelingsarrest;
Urineonderzoek

Artikelen:

Bvt art 33

Samenvatting:

Afdelingsarrest wegens weigeren steekproefsgewijze urinecontrole onredelijk en onbillijk. Vier maal controle in 12 dagen tijd in dit geval en gelet op omstandigheden disproportioneel. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 15,=.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 33 juncto artikel 32, eerste lid, onder b, van de Bvt kan het hoofd van de inrichting de bewegingsvrijheid van de verpleegde beperken tot de afdeling waar hij verblijft, indien dit noodzakelijk is uit oogpunt van de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting.

Vast is komen te staan dat aan klager afdelingsarrest is opgelegd, omdat hij een urinecontrole heeft geweigerd. Klager is in 12 dagen tijd viermaal onderworpen aan een urinecontrole. De beroepscommissie stelt voorop dat zij geen oordeel kan geven over het door de inrichting gehanteerde systeem, dat via een computer en op basis van willekeurige steekproeven ('at random') de verpleegden selecteert voor een urinecontrole. De uitkomst van dit systeem dient echter in onderhavig geval en gelet op de omstandigheden als disproportioneel te worden beschouwd. Er is geen reden om aan te nemen dat het viermaal controleren in 12 dagen tijd noodzakelijk was in het belang van de handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting. De beroepscommissie neemt hierbij in aanmerking dat onweersproken is dat de voorgaande controles steeds negatief waren, klager geen drugsverleden heeft en zijn indexdelict niet drugsgerelateerd is. Deze omstandigheden had het hoofd van de inrichting dienen mee te wegen bij zijn beslissing klager in korte tijd aan meerdere urinecontroles te onderwerpen. Nu hij dit heeft nagelaten, dient de beslissing om aan klager afdelingsarrest op te leggen bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk en onbillijk te

worden aangemerkt. Het beroep is derhalve gegrond en het beklag dient alsnog gegrond te worden verklaard.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt deze vast op € 15,=.

Zaaknummer:

08/2649/TA

Datum uitspraak:

26 februari 2009

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Heijs, mr. H.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie

beklagrechter bij het FPC Oldenkotte te
Rekken

Trefwoorden:

Vervoer; Ontvankelijkheid formeel;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56, 58 lid 5

Samenvatting:

Nu niet kan worden nagegaan wanneer klaagster haar klachtbrief bij de sociotherapie heeft aangeboden is termijnoverschrijding verschoonbaar. Aangezien de opdracht tot transport naar een zitting van de beroepscommissie door de Raad rechtsreeks aan DV&O is gegeven geen sprake van een beklagwaardige beslissing. Klaagster niet-ontvankelijk in beklag.

Rechtsoverwegingen:

Klaagster is slecht ter been en zij verblijft op het buitenterrein, waar geen brievenbus is. Klaagster heeft haar klacht ingeleverd op het kantoor van het personeel van haar afdeling. De beroepscommissie is van oordeel dat nu niet kan worden nagegaan wanneer klaagster haar klachtbrief bij de sociotherapie ter verzending heeft aangeboden het ervoor moet worden gehouden dat de klachtbrief in de inrichting is

blijven liggen. De termijnoverschrijding is derhalve verschoonbaar.

Volgens klaagster had zij naar de zitting van 8 mei 2008 van de beroepscommissie in de p.i. Amsterdam met een auto van Dienst Vervoer en Ondersteuning (DV&O) vervoerd moeten worden en niet in een gewone bus.

Uit het dossier blijkt dat de voorzitter van de beroepscommissie uit de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming DV&O schriftelijk, middels een transportorder heeft gevraagd om op 8 mei 2008 klaagster van de inrichting te vervoeren naar de p.i. Amsterdam om te verschijnen voor een zitting van de beroepscommissie. Het secretariaat van de Raad neemt voorafgaande aan een zitting van de beroepscommissie contact op met de betreffende inrichting om na te gaan of er speciale maatregelen bij transport nodig zijn. Op de betreffende transportorder is vermeld: 'ja, te weten: mevr. [...] heeft rugklachten; svp comfortabel vervoer eventueel contacten: [...] van Oldenkotte (-)'

De beroepscommissie is van oordeel dat aangezien de opdracht tot transport door de Raad rechtstreeks aan DV&O is gegeven er geen sprake is van een beklagwaardige beslissing door of namens het hoofd van de inrichting. Klaagster kan derhalve niet worden ontvangen in haar beklag.

De beroepscommissie merkt op dat klaagster altijd over de wijze van vervoer de wagencommandant van DV&O als eindverantwoordelijke kan aanspreken.

Zaaknummer:

08/2176/TR

Datum uitspraak:

8 april 2009

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Heijs, mr. H.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Verlof proefverlof; Ministeriele machtiging; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 50, 51 en 69 1e lid onder c

Samenvatting:

Niet verlenen van nieuwe machtiging transmuraal verlof niet vatbaar voor

beroep. Van rechtswege vervallen van eerdere machtiging is niet gelijk te stellen met intrekking van machtiging. Niet verlengen van bestaande machtiging houdt geen beperking in van een wettelijk recht. Het ontbreken van een beroepsmogelijkheid klemt in een geval als deze, maar beroepscommissie is niet bevoegd om in deze gevallen mogelijkheid van beroep open te stellen. Klaagster niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

Op 31 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris ten aanzien van klaagster een machtiging transmuraal verlof verleend voor de duur van een jaar. Op 6 mei 2008 heeft de inrichting verzocht opnieuw een verlofmachtiging te verlenen. Het Avt heeft op 26 augustus 2008 negatief geadviseerd omtrent de verlofverlening waarna de Staatssecretaris op 26 augustus 2008 heeft besloten geen machtiging transmuraal verlof te verlenen.

Ingevolge artikel 69, eerste lid onder c, Bvt kan een tbs-gestelde of anderszins verpleegde beroep instellen tegen de intrekking van de machtiging door de Minister als bedoeld in de artikelen 50 en 51 Bvt. In het onderhavige geval is echter geen nieuwe machtiging verleend en derhalve is de machtiging van 31 augustus 2007 vervallen. Het van rechtswege vervallen van de machtiging is niet gelijk te stellen met de intrekking van de machtiging.

Ook indien het beroep beschouwd wordt als gericht te zijn tegen de afwijzing van de Staatssecretaris de bestaande machtiging te verlengen zal dit niet tot ontvankelijkheid leiden nu dit geen beperking van een wettelijk recht inhoudt. Noch in de Bvt noch in andere wet- of regelgeving is immers een recht op verlof neergelegd. Hetgeen door klaagster terzake is aangevoerd kan aan dit oordeel niet afdoen. Daarbij onderkent de beroepscommissie dat het ontbreken van een beroepsmogelijkheid klemt in een geval als het onderhavige, waarin de ter beschikking gestelde reeds transmuraal verlof genoot en buiten werkte, de kliniek zich voor voortzetting van het verlof had uitgesproken en bezwarende omstandigheden als incidenten of terugval in de behandeling niet aan de orde waren. Maar het gaat de bevoegdheden van de beroepscommissie te buiten in deze gevallen de mogelijkheid van beroep open te stellen. De beroepscommissie zal klaagster derhalve niet-ontvankelijk verklaren in haar beroep.

Zaaknummer:

08/2364/JA

Datum uitspraak:

18 maart 2009

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Bruijn-Lückers, mr.dr. M.L.C.C. de
Vos, drs. H.P.J.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechtster bij de
justitiële jeugdinstelling (j.j.i.) Rentray te
Lelystad

Trefwoorden:

Schade; Vermissing; Tegemoetkoming
financieel

Artikelen:

Bij art. 76

Samenvatting:

Inrichting aansprakelijk voor ingenomen
voorwerpen van klager. Als hoogte van
schade op eenvoudige wijze vastgesteld
kan worden kan deze meewegen bij
vaststelling van tegemoetkoming. Na
toewijzing verzoek om
schadevergoeding, kan geen verzoek om
schadevergoeding meer worden gedaan
aan de directeur. Beroep gegrond,
tegemoetkoming € 86,95.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep is aangevoerd ten aanzien van
het beklag onder a., b. en d. kan naar het oordeel
van de beroepscommissie niet tot een andere
beslissing leiden dan die van de beklagrechtster.
Het beroep zal derhalve ongegrond worden
verklaard.

Ten aanzien van het beklag onder c. overweegt de
beroepscommissie dat het risico van vermissing
van goederen die een jeugdige bij zich houdt,
bijzondere omstandigheden daargelaten, bij de
jeugdige berust. Uit de stukken blijkt dat er
tijdens een kamercontrole in verband met de
brandveiligheid aan aantal goederen van klagers
bureau zijn verwijderd. Deze goederen zijn in een
tas gestopt en in het kantoor geplaatst.
De beroepscommissie is van oordeel dat als
voorwerpen door de inrichting worden
ingenomen de aansprakelijkheid voor die
voorwerpen hiermee overgaat op de inrichting.

Dat klager, zoals door de inrichting wordt gesteld,
in strijd met de regels zonder toezicht in het
kantoor is geweest, doet hieraan niet af.

Nu het dossier geen lijst van inbeslaggenomen
goederen bevat is niet duidelijk welke goederen
door de inrichting van klagers kamer zijn
verwijderd. Voorts is door de inrichting
onvoldoende weersproken dat een Nike sporttas,
deodorant en een zilveren ketting in beslag zijn
genomen. De beroepscommissie zal het beroep
ten aanzien van onderdeel c. derhalve gegrond
verklaren.

Ter beoordeling staat voorts de vraag of de in de
Bij voorziene tegemoetkoming mede bedoeld is
als schadevergoeding. Uitgangspunt is voor de
beroepscommissie steeds geweest dat de
tegemoetkoming bedoeld is voor door een klager
ondervonden ongemak en dat voor de vergoeding
van de geleden schade andere wegen openstaan.
Daarbij is gedacht aan een verzoek aan de
directeur van de inrichting om de schade te
vergoeden dan wel de gang naar de civiele
rechtster. Indien bij gegrond verklaarde klachten
over vermissing en/of beschadiging van
voorwerpen die aan een jeugdige toebehoren de
hoogte van de schade op eenvoudige wijze
vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand om
op verzoek van klager tot een vergoeding van de
schade te komen en deze dus mee te wegen bij de
vaststelling van de hoogte van de
tegemoetkoming. Daarbij dient wel te worden
opgemerkt dat indien de beroepscommissie een
verzoek om schadevergoeding in het kader van de
tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk honoreert
bij de vaststelling van de tegemoetkoming, de
klager het recht om een verzoek tot
schadevergoeding aan de directeur van de
inrichting te doen verspeelt.

Indien wordt verzocht schade te vergoeden, moet
die schade op eenvoudige wijze kunnen worden
vastgesteld.

In de onderhavige zaak is vast komen te staan dat
de directeur verantwoordelijk is voor de door
klager ondervonden schade ten gevolge van de
vermissing van een sporttas, deodorant en een
zilveren ketting. Gelet op hetgeen hiervoor is
overwogen kunnen schadevergoedingsaspecten
betrokken worden bij de
tegemoetkomingsbeslissing. Klager heeft bij de
beklagcommissie aangegeven dat de schade €
86,95 zou bedragen (Nike sporttas
€ 29,95, deodorant € 2,00, zilveren ketting €
55,00).

De directeur heeft zich noch in de
beklagprocedure noch in beroep over de door
klager genoemde bedragen uitgelaten.
De beroepscommissie zal, nu de verzochte
bedragen niet zijn betwist en de
beroepscommissie niet onredelijk voorkomen,
aan klager een tegemoetkoming toekennen van €
86,95.

Zaaknummer:

08/3306/JA

Datum uitspraak:

12 maart 2009

Beroepscommissie:

Jong, mr. B. de
Bruijn-Lückers, mr.dr. M.L.C.C. de
Dekken, drs. B. van
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechtter bij de
justitiële jeugdinstelling (j.j.i.) De
Heuvelrug, locatie Overberg, te
Amerongen

Trefwoorden:

Ordemaatregel uitsluiting deelname
activiteiten; Hoorplicht;
Mededelingsplicht

Artikelen:

Bij art. 23, 24, 61, 62

Samenvatting:

Doseerprogramma kan niet uit
veiligheidsoverwegingen aan hele groep
worden opgelegd. Wel ordemaatregel,
die voor 15 uur door groepsleider en
daarna door directeur kan worden
opgelegd. Hoor- en mededelingsplicht.
Beklag in beroep gegrond voor zover
maatregel langer dan 15 uur heeft
geduurd. Tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Nu de directeur van de instelling niet ter zitting
is verschenen en evenmin een schriftelijke reactie
op klagers beroep heeft gegeven, zal de
beroepscommissie uitgaan van de feiten zoals
deze uit de stukken en het verhandelde ter zitting
naar voren zijn gekomen.

Op grond daarvan stelt zij als onweersproken vast
dat de groepsleider van de afdeling Ravenhorst op
28 oktober 2008 heeft besloten aan de gehele
groep, derhalve ook aan klager, uit
veiligheidsoverwegingen een doseerprogramma
op te leggen vanwege aangebrachte vernielingen
(brandgat in nieuwe bank en sloten geforceerd)
en al langer bestaande onrust in de groep. Waar
in de stukken telkens de datum 28 november
2008 wordt genoemd, gaat de beroepscommissie
uit van een kennelijke verschrijving, daar klagers
ongedateerde klaagschrift op 10 november 2008
door de beklagcommissie is ontvangen.

Zoals de beklagrechtter heeft overwogen, kan een
doseerprogramma krachtens artikel 23, derde lid,
Bij niet uit veiligheidsoverwegingen aan de gehele
groep worden opgelegd, maar uitsluitend aan een
jeugdige op hem betreffende gronden die in dat
artikellid worden genoemd. De beklagrechtter
geeft aan dat de directeur uit
veiligheidsoverwegingen andere maatregelen kan
opleggen, maar stelt vervolgens niet vast van
welke maatregel in dit geval sprake is geweest. Dit
is echter van belang om te kunnen beoordelen
wie volgens de wet bevoegd is de maatregel op te
leggen en welke vereisten de wet daaraan stelt. In
plaats daarvan heeft de beklagrechtter getoetst
aan de vereisten die de wet stelt aan het opleggen
van een doseerprogramma. Om die reden zal de
beroepscommissie de uitspraak van de
beklagrechtter vernietigen en doen wat de
beklagrechtter had behoren te doen.

Op grond van de stukken en het verhandelde ter
zitting acht de beroepscommissie aannemelijk dat
naar aanleiding van aangebrachte vernielingen en
onrust op de groep alle jeugdigen van klagers
groep, en dus ook klager, in het belang van de
orde en veiligheid in de instelling bij wijze van
ordemaatregel als bedoeld in artikel 24, eerste lid
onder a, Bij op hun kamer zijn geplaatst.
Deze beslissing is voorbehouden aan de directeur
en mag volgens het tweede lid van artikel 24 Bij
worden opgelegd voor ten hoogste twee dagen,
en telkens met ten hoogste twee dagen worden
verlengd als de directeur van oordeel is dat de
noodzaak daartoe bestaat.
Ingevolge artikel 61, eerste lid onder c Bij dient de
directeur de jeugdige te horen over beslissingen
tot het opleggen en verlengen van deze
ordemaatregel.
Op grond van artikel 62, eerste lid, Bij dient de
directeur de beslissingen tot opleggen en
verlengen van de ordemaatregel schriftelijk mee
te delen aan de jeugdige.
Krachtens artikel 24, derde lid, Bij kan een
personeelslid de ordemaatregel voor een periode
van ten hoogste 15 uren opleggen, als onverwijld
tenuitvoerlegging van de maatregel geboden is.
Van de oplegging en verlenging van de
ordemaatregel dient ingevolge artikel 24, vijfde
lid, Bij aantekening in een register te worden
gemaakt.

Op grond van de stukken en het verhandelde ter
zitting is aannemelijk dat de bedoelde
ordemaatregel niet door de directeur maar door
de groepsleider is opgelegd. Deze was op grond
van de wet bevoegd de maatregel voor ten
hoogste 15 uren op te leggen. In het licht van de
genoemde vernielingen en onrust op de groep
kan de beslissing om alle groepsleden, en dus ook
klager, op kamer te plaatsen voor een duur van 15
uren niet onredelijk of onbillijk worden genoemd.
Na afloop van die termijn had de directeur de
groepsleden, en dus ook klager, op grond van de
wet individueel moeten horen om te kunnen
vaststellen of hij, ook in klagers geval, diende te
beslissen tot het opleggen van de maatregel voor
een duur van twee dagen en - na ommekomst

daarvan - of de maatregel daarna moest worden verlengd. Klager had daar ook alle belang bij, gezien zijn verklaringen dat hij ten tijde van het gebeuren net een week in de inrichting verbleef, niet betrokken was bij de groep die vernielingen had aangericht en dat hij na terugkomst van school naar zijn kamer moest.

In het licht van al het vorenstaande zal de beroepscommissie het beklag ongegrond verklaren, voor zover dat ziet op het opleggen van de ordemaatregel voor 15 uren. Voor zover het beklag ziet op het voortduren van de ordemaatregel na die 15 uren zal zij het beklag gegrond verklaren en klager een tegemoetkoming toekennen van € 50,=.